

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/301/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114226152
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adela Unčovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1114226152.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adely Unčovskej a členov senátu JUDr. Mariany Harvancovej a JUDr. Romana Majerského v právnej veci žalobcu: X.. V.. J.S. B., H., I.. XX.XX.XXXX, Z. V. X, Z., zastúpeného: JUDr. Ľubomír Hlbočan, advokát so sídlom Vajnorská 20, Bratislava proti žalovanej: V.. E. V. B., I.. X.XX.XXXX, Z. N. X, Z., zastúpenej: Mgr. Stanislav Hutňan, advokát, so sídlom Moskovská 18, Bratislava, o žalobe na obnovu konania, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 28.5.2018, č.k. 11C/106/2014-191, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

Žalobcovi sa proti žalovanej p r i z n á v a nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 21C/139/2007 a vyslovil, že žalobca má proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil § 228 ods. 1 písm. a), § 228 ods. 3 a § 230 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) a § 397 písm. a), § 400, § 403 ods. 1, 2, § 406, § 407, § 408, § 409, § 410, § 411 ods. 1 a § 414 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) a vecne tým, že lehota na podanie žaloby na obnovu konania bola zachovaná. Následne vyhodnotil jednotlivé dôkazy, ktoré žalovaná použila na podporu svojich tvrdení, resp. na podporu žaloby na obnovu konania. Dospel k záveru, že dôkaz - anonymná mailová zásielka od cepo fesi zo dňa 2.12.2019 nemôže slúžiť na povolenie obnovy konania, keďže ako dôkaz bol použitý v pôvodnom konaní, pôvodný právny zástupca žalovanej o uvedenom dôkaze vedel a aj sa naň odvolával. V súvislosti s výsluchom L.. E. B., matky žalovanej, uviedol, že skutočnosti, ohľadom ktorých žiadala žalovaná vypočuť svoju matku, uviedla už v pôvodnom konaní, v ktorom ju mohla navrhnúť vypočuť, čo však neurobila a zároveň neprichádza do úvahy ani len pravdepodobnosť privodenia priaznivejšieho rozhodnutia vo veci. K výsluchu X. L. konštatoval, že nemal za preukázané, že o uvedenom dôkaze žalovaná nevedela v pôvodnom konaní, ani to, že by jej privodil priaznivejšie rozhodnutie vo veci, keďže žalovaná bližšie nešpecifikovala, čo by chcela preukázať uvedeným dôkazom. Vo vzťahu k výsluchu W.. W. U. dospel k záveru, že nejde o dôkaz, ktorý žalovaná nemohla použiť, keďže o ňom vedela už v pôvodnom konaní a jeho vykonanie aj navrhla s tým, že obnova konania neslúži na výsluch svedkov, ktorí boli stranami sporu navrhovaní v pôvodnom konaní, a ktorých súd v pôvodnom konaní nevypočul, nakoľko ich výsluch považoval za nadbytočný (rovnako aj výsluch R.. V. N.). Ani výsluch svedka R.. R. Š. nepovažoval za dôkaz, ktorý by bol spôsobilý privodiť žalovanej priaznivejšie rozhodnutie vo veci, keďže uvedený svedok mal byť v konaní o žalobe na obnovu konania vypočutý k rovnakej skutočnosti, ku ktorej mal byť vypočutý aj W.. W. U.. V prípade ďalších svedkov - X. Š.R., M. Č. F. E. W. dospel k

záveru, že nejde o dôkaz, ktorý žalovaná nepoznala v pôvodnom konaní a zároveň nemohla bez svojho zavinenia použiť, resp. že jej môže prívodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Na základe uvedeného vyvodil, že žaloba na obnovu konania je neprípustná, pretože žiadny z dôkazov uvedený žalovanou nespĺňa predpoklady podľa § 397 písm. a) C.s.p., z toho dôvodu žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a 2 C.s.p. a priznal nárok na náhradu konania plne úspešnému žalobcovi proti žalovanej v rozsahu 100%, o výške ktorého rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

3. Proti uvedenému rozhodnutiu podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), e), f) a h) C.s.p., t.j., že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedla, že súd prvej inštancie v rozpore s § 392 ods. 2 C.s.p. ju nepredvolal riadne na pojednávanie, pričom vzhľadom na dĺžku a priebeh konania bolo zrejmé, že jej výsluch bude nevyhnutný a túto povinnosť mu odvolací súd v zrušujúcom uznesení jednoznačne určil. Namietala, že súd prvej inštancie opakovane akceptoval ospravedlnenia žalobcu na pojednávanie, pričom pri nej sa tomu tak nestalo napriek tomu, že vo veci chcela vypovedať a prostredníctvom právneho zástupcu o odročenie pojednávania požiadala. Mala za to, že išlo o dôležitý dôvod na odročenie pojednávania a súd prvej inštancie svojim postupom znemožnil výsluch žalovanej a žalobcu napriek tomu, že tieto dôkazy boli na pojednávaní navrhované. V tejto súvislosti poukázala na čl. 6 ods. 1 a 2 C.s.p. a čl. 12 ods. 1 Ústavy SR. Vo vzťahu k mailu uviedla, že o tom, kto je odosielateľom mailu sa dozvedela až po skončení veci a ak by sa o uvedenom mailu dozvedela v celosti už počas konania, je zrejmé, že aj výlučne tento dôkaz mohol prívodiť priaznivejšie rozhodnutie v jej prospech, alternatívne mohol byť navrhnutý aj výsluch odosielateľa. Zdôraznila, že jedným zo základných dôvodov, prečo nebolo možné vykonať dôkazy v pôvodnom konaní bez jej viny je to, že o týchto dôkazoch nevedela a tento predpoklad splnila. V súvislosti s účasťou L.. E. B. na pojednávaniach tvrdila, že táto skutočnosť nemôže spôsobiť nemožnosť výsluchu tejto svedkyne, keďže táto nebude vypočutá ku skutočnostiam, ktoré sa dozvedela na týchto pojednávaniach, ale ku skutočnostiam, ktoré vnímala ako svedok. Pokiaľ ide o výsluch svedkov X. Š.R., M. Č. a E. W., uviedla, že skutočnosť, že M. Č. pracovala na študijnom oddelení v čase pôvodného konania nijak nemôže a ani nezakladá domnienku, že žalovaná musela alebo mohla vedieť o tom, že táto svedkyňa disponuje informáciami súvisiacimi s predmetným sporom. Obdobne nesúhlasila s konštatovaním súdu, že svedkovia sa majú vyjadrovať ku skutočnostiam, ktoré neboli predmetom pôvodného konania, keď uvedení svedkovia sa majú vyjadriť práve k „druhej časti meritu vecí“, a to k žiadosti o preskúmanie rozhodnutia, ktorá mala podľa napádaného rozhodnutia rovnako zasiahnuť do osobnostných práv žalobcu. Podľa jej názoru nepostačuje strohé konštatovanie súdu, že žalovaná mala možnosť počas pôvodného konania navrhnuť výsluch aj týchto svedkov, keďže o tom, že disponujú relevantnými informáciami sa dozvedela až z facebookovskej komunikácie s jednou zo svedkýň. Na záver upozornila, že na povolenie obnovy konania postačuje, že sa javí pravdepodobným, že uvádzané nové dôkazy môžu prívodiť priaznivejšie rozhodnutie. Na základe uvedeného žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalobca sa k podanému odvolaniu vyjadril podaním zo dňa 27.8.2018, v ktorom uviedol, že vo vzťahu k namietanému procesnému postupu mal za to, že prvoinštančný súd prijal správny záver a neodchýlil sa ani od právneho názoru vysloveného odvolacím súdom. Pokiaľ ide o jednotlivé dôkazy, stotožnil sa s argumentáciou obsiahnutou v prvoinštančnom rozhodnutí, t.j. že nemôžu zakladať prípustnosť obnovy konania. Žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil.

5. Žalovaná reagovala podaním zo dňa 5.11.2018, v ktorom uviedla, že ak žalobca poukázal na judikát sp.zn. 2Cdo/155/99 Najvyššieho súdu SR, mala za to, že tento sa vzťahuje na už neaktuálnu právnu úpravu O.s.p., pričom v odvolaní poukázala na porušenie zásady C.s.p. a postup súdu prvej inštancie v rozpore s C.s.p., ak vykonal pojednávanie bez žalovanej. K mailu opakovane uviedla, že tento nebol predložený v pôvodnom konaní v celosti, ale chýbala mu hlavička s odosielateľom. V ostatnom sa pridriavala argumentácie obsiahnutej v podanom odvolaní.

6. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a 378 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“), bez nariadenia odvolacieho

pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je podané dôvodne. Súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 C.s.p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti uplatneného nároku, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 ods. 1 C.s.p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí dostatočne odôvodnil (§ 220 ods. 2 C.s.p.).

7. Odvolací súd, prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, nezistiac v postupe súdu prvej inštancie žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods.2 C.s.p.), dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne (387 ods. 1 C.s.p.)

8. K doplneniu dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie a v záujme dôsledného vypořádania sa s odvolacími námietkami odvolací súd udáva nasledovné.

9. Podľa § 228 ods. 1 O.s.p. právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privediť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

10. Podľa § 228 ods. 3 O.s.p. návrh na obnovu konania má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) obsahovať označenie rozsudku, proti ktorému smeruje, dôvod obnovy, skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že návrh je podaný včas, dôkazy, ktorými sa má dôvodnosť návrhu preukázať, ako aj to, čoho sa navrhovateľ domáha.

11. Podľa § 230 ods. 1 O.s.p. návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť.

12. Podľa § 397 písm. a) C.s.p. proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privediť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

13. Podľa § 400 C.s.p. žalobu na obnovu konania môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

14. Podľa § 403 ods. 1, 2 C.s.p. žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. Žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

15. Podľa § 406 C.s.p. v žalobe na obnovu konania sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie označenie rozhodnutia, proti ktorému smeruje, v akom rozsahu sa napáda, dôvody obnovy konania, skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že žaloba je podaná včas, dôkazy, ktorými sa má dôvodnosť žaloby preukázať, ako aj to, čoho sa domáha ten, kto obnovu konania navrhuje.

16. Podľa § 407 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, možno rozšíriť len počas trvania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania.

17. Podľa § 408 C.s.p. dôvody obnovy konania možno meniť len počas trvania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania.

18. Podľa § 409 C.s.p. na konanie o žalobe na obnovu konania sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie.

19. Podľa § 411 ods. 1 C.s.p. rozsahom a dôvodmi žaloby na obnovu konania je súd viazaný.

20. Podľa § 414 C.s.p. ak súd žalobu na obnovu konania neodmietne, rozhodne rozsudkom, či obnovu konania povolí alebo zamietne.

21. V posudzovanej veci sa žalovaná domáhala povolenia obnovy konania z dôvodu, že v čase rozhodnutia súdu v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 21C/139/2007 o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy nemohla bez svojej viny použiť dôkazy: e-mail od odosielateľa H. J. zo dňa 2.12.2009, svedecké výpovede matky odporkyne L.. E. B., R.. V. N., W.. W. U., B.. R.. R. Š., X. Š., M. Č. F. E. W..

22. Súd prvej inštancie v poradí prvým rozhodnutím - uznesením zo dňa 30.4.2015, č.k. 11C/106/2014-53 zamietol návrh žalovanej na povolenie obnovy konania a uložil žalovanej povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania. Odvolací súd rozhodol na odvolanie žalovanej uznesením zo dňa 30.6.2016, č.k. 7Co/656/2015-91 tak, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie z dôvodu procesného pochybenia prvoinštančného súdu, ktorý o návrhu rozhodol bez nariadenia pojednávania.

23. V pôvodnom konaní na Okresnom súde Bratislava I sp.zn. 21C/139/2007 o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy bola žalovaná zaviazaná rozsudkom zo dňa 6.5.2010 na povinnosť zaslať žalobcovi list s obsahom: " B. X.. V. B., H., G. H. M. O. T. za G., Ž. M. po T. O. písomnej Č. Š.Á. E. M. E. W. B. na N. W. B. F. S. Š. X. X.X.XXXX B. Č. M. N. U., Ž. X. W. I. na B.M. Č. B. M. W. Z. M., Ž. M. W. E. W. X. X. B., F. V. M. T. Ď. M. O. T. za I. U. I. G. T. O. S. T., L.. T. O. O. U. O. W. Y. E. X. XX.X.XXXX M. T. . Žiadosť o preskúmanie rozhodnutia", ktorý som adresovala dekanovi PF UK v Bratislave pánovi X.. V.. W. O., H.. Predovšetkým chcem uviesť, že nie sú pravdivé moje tvrdenia, že ste ma mali sexuálne obťažovať, ponúknuť mi alkohol, správať sa ku mne slizko, hladkať ma po kolenách, mať narážky na moje poprsie a pozvať ma na večeru. Pravdivé nie sú ani moje tvrdenia o tom, že z Vás páchlo a že ste ťažko artikulovali. Ďalej sa Vám ospravedlňujem za moje nepravdivé tvrdenia o tom, že ste členom skúšobnej komisie dali príkaz na nekorektný a sprísnený spôsob hodnotenia písomnej časti mojej štátnej skúšky z medzinárodného práva dňa 4.6.2007. Tiež chcem uviesť, že nie je pravdivé moje tvrdenie, podľa ktorého ste mi mali povedať, že keď som chorá, nemám čo študovať a že nie som prvá, ktorú ste vyhodili zo školy. Za všetky nepríjemnosti, ktoré som Vám mojím konaním spôsobila, sa Vám ospravedlňujem. S úctou, E. B." Podľa uvedeného rozsudku bola žalovaná tiež zaviazaná na povinnosť zaslať dekanovi PF UK v Bratislave list nasledovného znenia: "O. B. X., Y. E. X. XX.X.XXXX M. B. T. B. I. L. T. O. E. Š. E.: Š. XXXX/XXXX X. R., B. O. B. Y. M. T. R. U. T. O. N. W. B. F. S. Š. B. U. O. Z. B. I. X.. V.. J. B., H., Ž. W. W. M. T., B. W. F., M. M. N. W. M., K. W. po N., W. I. na W. B. F. B. W. na O.S.. U. G. I. M. B. B. I. M. F. W. G. T. G., Ž. E. B. X.. V.. J. B., H., B. F. Ž. W. Ť. F. B. G. I. M. W. G. T. G., Ž. B. X.. V.. B., H., X. Č. M. N. B. na I. F. M. M. K. písomnej Č. W. Š. M. E. W. B. X.Ň. X.X.XXXX. I. H. U., Ž. I. V. B. W. G., podľa N. W. W. X.. V.. B., H., B., Ž. N. M. H., I. Č. Š. F. Ž. I. M. B., N. O. E. Š.N.. M. Ú., E. B." Vo zvyšku o náhradu nemajetkovej ujmy v sume 16 596,96 eur súd žalobu zamietol.

24. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie pri posudzovaní žaloby na obnovu konania postupoval v súlade s ustanoveniami Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z.z.) vzťahujúcimi sa na obnovu konania, zachovávajúc pritom právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

25. Vo vzťahu k odvolacej námietke žalovanej ohľadom porušenia jej procesných práv v súvislosti s nepredvolaním žalovanej na pojednávanie a nevykonaním jej výsluchu, odvolací súd upriamuje pozornosť na vyčerpávajúce odôvodnenie napadnutého rozsudku, v rámci ktorého prvoinštančný súd riadne a správne odôvodnil svoj procesný postup, keď na pojednávanie predvolal právneho zástupcu žalovanej, nevyhovel žiadosti žalovanej o odročenie pojednávania, konal v jej neprítomnosti a nevykonával jej výsluch. Odvolací súd sa s uvedeným odôvodnením plne stotožňuje a konštatuje, že procesným postupom súdu prvej inštancie nebola žalovanej odňatá možnosť konať pred súdom. Na pojednávanie dňa 28.5.2018, na ktorom došlo k vyhláseniu rozsudku, bol riadne predvolaný právny zástupca žalovanej, ktorého si zvolila na celé konanie, pričom súd prvej inštancie výsluch žalovanej (ktorú na pojednávanie nepredvolal) nepovažoval za potrebný, keď s poukazom na zásadu hospodárnosti konania uviedol, že v konaní o žalobe na obnovu konania len skúma, či je obnova konania procesne prípustná a žalovaná vzhľadom na časový odstup od podania žaloby nemohla ani rozšíriť rozsah žaloby, ani zmeniť dôvody obnovy konania. Uvedený postup súdu prvej inštancie je v súlade s § 178 ods. 1 C.s.p., v zmysle ktorého ak je strana zastúpená zástupcom na celé konanie, súd na pojednávanie spravidla predvolá len zástupcu; stranu súd predvolá, ak je nevyhnutné vykonať jej výsluch. Prvoinštančný súd správne poukázal na skutočnosť, že právny zástupca, ktorému bolo udelené plnomocenstvo na celé konanie,

je oprávnený na všetky úkony, ktoré môže v konaní urobiť strana. Rovnako správne vyhodnotil aj žiadosť právneho zástupcu žalovanej o odročenie pojednávania z dôvodu dočasnej práceneschopnosti žalovanej, ktorá jednak nebola na pojednávanie predvolaná a zároveň jej práceneschopnosť trvala dlhšiu dobu a bola už dôvodom odročenia predchádzajúceho pojednávania. Aj tento postup súdu prvej inštancie je v súlade s Civilným sporovým poriadkom, konkrétne s § 183 ods. 2 druhá veta, v zmysle ktorého od strany možno vždy spravodlivo žiadať, aby sa dala na ďalšom pojednávaní zastúpiť inou osobou, ak k odročeniu pojednávania došlo z dôvodu jej nepriaznivého zdravotného stavu. Odvolací súd sa nestotožnil s argumentáciou žalovanej, že súd prvej inštancie konal v rozpore s § 391 ods. 2 C.s.p. a neriadil sa právnym názorom vysloveným odvolacím súdom v zrušujúcom rozhodnutí. Ak odvolací súd vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí uviedol, že o návrhu na obnovu konania rozhoduje súd po nariadení pojednávania, na ktoré predvolá účastníkov a všetkých, ktorých prítomnosť potrebuje na riadne objasnenie veci, uvedené neznamena, že prvoinštančný súd pochybil, ak v súlade s § 178 ods. 1 C.s.p. na pojednávanie predvolal iba právneho zástupcu žalovanej, a tento svoj postup v súlade s ďalšími procesnými ustanoveniami riadne odôvodnil. Súd prvej inštancie zároveň rovnakým spôsobom postupoval vo vzťahu k žalobcovi, preto nemožno vyvodiť ani porušenie zásady rovnosti strán sporu. Na základe uvedeného odvolací súd nepovažoval námietku žalovanej o porušení jej procesných práv za dôvodnú.

26. Odvolací súd sa stotožnil aj s vyhodnotením jednotlivých dôkazov súdom prvej inštancie, ktoré dostatočným spôsobom odôvodnil v napadnutom rozsudku.

27. V súvislosti s dôkazom - e-mailom od H.-J. zo dňa 2.12.2009 žalovaná namietala, že v pôvodnom konaní nebol tento dôkaz predložený v celosti (chýbala mu hlavička s odosielateľom), pričom o tejto skutočnosti sa mala dozvedieť až po skončení pôvodného konania. Odvolací súd sa plne stotožňuje s odôvodnením súdu prvej inštancie, že uvedený dôkaz bol použitý v pôvodnom konaní, právny zástupca žalovanej o ňom vedel a aj sa naň odvolával, preto nemôže slúžiť na povolenie obnovy konania, a to ani v prípade, že dôkaz bol v pôvodnom konaní predložený v anonymizovanej podobe. Skutočnosť, že dôkaz bol v pôvodnom konaní predložený, avšak nie v celosti, a to právnym zástupcom žalovanej, ktorý vykonával úkony v mene žalovanej, nemôže byť dôvodom na povolenie obnovy konania a uvedenú skutočnosť je potrebné pripísať na ťarchu žalovanej ako strany sporu v pôvodnom konaní. Inými slovami, nemožno konštatovať, že uvedený dôkaz nemohla žalovaná použiť bez svojej viny v pôvodnom konaní.

28. Pokiaľ ide o vyhodnotenie dôkazu - výsluchu L.. E. B., matky žalovanej, aj v tomto smere odvolací súd odkazuje na odôvodnenie prvoinštančného rozsudku s dôrazom na nemožnosť privedenia priaznivejšieho rozhodnutia vo veci pre žalovanú, keď skutočnosti, týkajúce sa jej výsluchu nemali žiaden súvis s povinnosťou žalovanej, ktorá jej bola uložená v pôvodnom konaní, a to ospravedlniť sa žalobcovi za tvrdenia urobené pred členmi skúšobnej komisie a v žiadosti o preskúmanie rozhodnutia o vylúčení zo štúdia (svedkyňa sa mala vyjadriť k výrokom žalovanej, ktoré vyslovila na chodbe katedry).

29. V prípade výsluchu svedkov X. Š., M. Č.S. F. E. W. sa odvolací súd opätovne stotožnil s odôvodnením rozhodnutia prvoinštančného súdu, nakoľko žalovaná mala možnosť už v pôvodnom konaní navrhnúť výsluch pracovníčok študijného oddelenia a zároveň nejde o dôkazy, ktoré by mohli žalovanej privediť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Je potrebné poukázať na odôvodnenie rozhodnutia v pôvodnom konaní o ochranu osobnosti, podľa ktorého súd vyhodnotil podmienku verejnosti ako splnenú, a to v súvislosti so spôsobilosťou výrokov žalovanej privediť žalobcovi ujmu, keďže mal preukázané, že so žiadosťou žalovanej o preskúmanie rozhodnutia prišli do kontaktu dekan PF UK, dve pracovníčky študijného oddelenia PF UK a rektor UK. Je teda zrejmé, že otázka splnenia podmienky verejnosti pri výrokoch žalovanej bola súdmi v pôvodnom konaní už vyhodnotená, a to bez potreby výsluchu pracovníčok študijného oddelenia.

30. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne a právne správny potvrdil.

31. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 C.s.p. a ich plnú náhradu priznal úspešnému žalobcovi voči neúspešnej žalovanej, s tým, že o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktorý vydá súdny úradník.

32. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).